

Ἄν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἤρχετο ποτε ἡ διάθεσις νὰ μὲ κράξῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τὴν γνώμην μου, πράγμα ὅπερ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θὰ συμβῆ τόσο ταχέως, θὰ ὑπήκουον εἰς τὴν Βασιλικὴν διαταγὴν καὶ θὰ μετέβαινον. Διὰ νὰ ἀποφύγω ὅμως τὸν κίνδυνον τῆς μονομαχίας, ἐγὼ ὅστις ἔχω τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ μονομαχήσω οὐδὲ κἂν μὲ αὐτὸν τὸν παραλυτικὸν τοῦ Εὐαγγελίου, διὰ νὰ ἐξασφαλίσω τὸν ἑαυτὸν μου ὅτι οὔτε θὰ ἐστραβοκύτταζον κανένα, οὔτε θὰ ἐφόρουν τὸν πῖλόν μου προώρως, πρὶν ἀναβῶ τὴν κλίμακα τῶν Ἀνακτόρων, θὰ ἔκοπτον τὴν κεφαλὴν μου καὶ θὰ τὴν ἄφαινα μαζὺ μὲ τὸν πῖλόν μου διὰ νὰ μὴ κρουολογήσῃ, παρὰ τὴν εἴσοδον. Ἐπειτα θ' ἀνυρχόμεν καὶ θὰ ἔλεγον πρὸς τὸν Βασιλέα.

— Μεγαλειότατε, εἰς δεξιότατος διπλωμάτης ὁ Ταλλεϋράνδος, ἔλεγε πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτόν: Messieurs, surtout pas trop de zèle. Δὲν ἐμπορεῖτε νὰ σιαστήσῃτε αὐτὴν τὴν ἐξόχως πρακτικὴν φράσιν εἰς τοὺς Αὐλικούς σας;

Μεθ' ὃ θὰ τὸν προσεκύνοῦν βαθύτατα, θὰ κατηρχόμεν πάλιν τὴν κλίμακα, θὰ ἐλάμβανον τὴν κεφαλὴν μου ὁμοῦ μὲ τὸν πῖλον, θὰ ἐκόλλων αὐτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων μου, καὶ θ' ἀπηρχόμεν εὐχαριστημένος ὅτι ἐξεπλήρωσα τὸ καθήκόν μου.

Bobb.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἔνεκα περισσείας ὕλης, δὲν δημοσιεύομεν εἰς τὸ φύλλον τῆς σήμερον τὴν συνέχειν τῶν ὥραίων ἐκ Λαρίσσης ἐπιστολῶν μας, ἐφ' ᾧ ζητοῦμεν συγγνώμην καὶ παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ παρὰ τοῦ ἐπιστέλλοντος.

Βλέπων τις τηλεγραφικούς στύλους :

— Πότε θὰ ἰδοῦμεν τὸν *Τηλέγραφον* κρεμασμένον εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς στύλους του!

Ἐν ταῖς κηδείαις ὡς γνωστὸν συνάπτονται αἱ πλέον εὐάρεστοι συνδιαλέξεις.

Ὁ κ. Καλλιγᾶς μεταξὺ ἄλλων ὑπενθύμισε καὶ τὸ περὶ τίνος μετὰ τὸν θάνατόν του λεχθέν :

— Νομίζω ὅτι εἶναι τὸ μόνον χρέος ὅπερ ἐπλήρωσεν!

Ὅλος ὁ κόσμος ἤστειεύετο χθὲς μὲ τὴν κληρονομίαν τοῦ Βούρου. Ἐγίνοντο σχεδὸν θέματα Ὀλλενδόρφου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος :

— Σ' ἄφησε τίποτε;

— Ὅχι, δὲν μ' ἄφησε.

— Τί σ' ἄφησε;

— Τὸν κακὸν σου τὸν καιρὸν μ' ἄφησε.

Ἀμαξηλάται μετὰ τὴν κηδείαν βλέποντες εἰς τὴν θύραν τὰς ὑπηρετρίδας τοῦ μακαρίτου :

— Δὲς νὰ τῆς ἄφησε τίποτε;

— Νὰ καιρὸς νὰ τῆς ρίχθοῦμε γιὰ γαμβροί.

Περὶ φιλανθρωπικῶν διαθέσεων τοῦ κ. Βούρου ψιθυρίζονται τὰ ἑξῆς :

10 χιλιάδες εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον, τὸ ὁποῖον ἐνοικίαζε τὴν οἰκίαν του.

Καὶ δύο δράμια νερὸν εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τοῦ Χατζῆ Κώστα.

Ἄν εἶναι αὐτὰ ἀληθῆ, τότε ἐξηγοῦνται καὶ οἱ γρίφοι τῆς Ἐφημερίδος, ἧτις ἔγραψεν ὅτι ὁ μακαρίτης «τὸ ἔργον τοῦτο (τοῦ τραπεζίτου) ἐθεώρει ἰδιαιτέραν του ἀποστολὴν, χωριστὴν τῆς λοιπῆς τοῦ ἀνθρώπου σχέσεως πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ ἀνεξάρτητον τῆς ἐπιρροῆς συμπαθειῶν καὶ ἀδυναμιῶν».

Ἄ! τοιοῦτων ἀδυναμιῶν καὶ συμπαθειῶν εἶναι ἀνώτεροι πάντοτε οἱ τραπεζῖται, τὸ ὁποῖον δὲν τοὺς ἐμποδίζει νὰ εἶναι εὐεργετικώτατα μέλη τῶν κοινωνιῶν.

Κατὰ συγκυρίαν ἐνῶ ἐκηδεύετο ὁ κραταιότατος τραπεζῖτης ἤκούοντο κανονοβολισμοί.

— Εἷς :

— Τοῦ τραβοῦν κανόνια διότι δὲν ἐτράβηξε αὐτός;

Ἐξ ἀγγελίας τοῦ *Τηλεγράφου* περὶ τοῦ Καταστήματος τῆς Καλλιαιθυσίας:

«Εὐρίσκονται ἐν αὐτῇ καὶ ὠραιότατα ὑψηλάματα διὰ παραπετάσματα».

Προχθὲς παρετήρουν οἱ συναδέλφοι συνεπληρώθη δεκαοκταετῆς Βασιλεία τοῦ Γεωργίου.

Συνεπληρώθη καὶ ἐπληρώθη!

Ὁ Δὲ Κάστρος ὁμιλῶν περὶ ἐφεσπερίδος τὴν ὁποίαν ἐπλήρωσεν ὅλην ὁ ἴδιος :

— Τελεῖα ἐπιτυχία, τελεῖα.

Ὁ *Τηλέγραφος* γράφει ὅτι ὑπάρχει πλήρης ἐμπιστοσύνη μεταξὺ Βασιλέως καὶ Πρωθυπουργοῦ του. Τὸ πιστεύομεν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ.

Ὁ βασιλεὺς βασιλεύει καὶ κυβερνᾷ, ἀλλὰ δὲν διοικεῖ ἐν τοῖς κράτεσιν ὅπου βασιλεύει τὸ ἐρραφρόδιον πολίτευμα ὅπερ συνταγματικὸν καλεῖται. Ἐὰν δὲ ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ἦν κάμνουσι τοῖς βασιλεῦσιν οἱ ὑπήκοοί των, διδάσκονται οὗτοι ἂν κυβερνώσιν καλῶς, καὶ χρησιμεύει αὐτοῖς ὡς βαρόμετρον τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης, τότε ἐκ τῆς ἐν Χαλκίδι ὑποδοχῆς δὲν ἔχει νὰ ἀρυσθῇ πολλὰ τὰ κολακευτικά.

Διὰ τί;

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς βασιλείας.